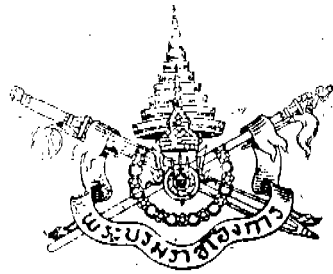

ตอนที่ 6 เล่ม 61

ราชกิจจานุเบกษา

18 มกราคม 2487

พระราชบัญญัติ

เงินช่วยเหลือในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 6)

พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2486

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 11 มกราคม พุทธศักราช 2487

เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

18 มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 6

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรให้เก็บเงิน
ช่วยชาติในภาวะคับขันเนื่องในการเข้าที่พักและเลี้ยงดูในโรง
แรมกัศดาการ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เงินช่วยชาติในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2487 ”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดง
ให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“โรงแรมกัศดาการ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งเป็น
โรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 หรือ
ซึ่งเป็นที่จำหน่ายอาหารเพื่อการค้า หรือซึ่งเป็นทั้งโรงแรม
และเป็นที่จำหน่ายอาหารเพื่อการค้า และสถานที่นั้นมีค่า
รายปีไม่น้อยกว่า 1,200 บาท

ตอนที่ 6 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 18 มกราคม 2487

“เจ้าสำนัก” หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมและจัดการ
โรงแรมกัทธาคาร

“ที่พัก” หมายความว่า สถานที่จัดไว้สำหรับคนเดิน
ทางหรือบุคคลอื่นใด ซึ่งเจ้าสำนักจัดให้พักอาศัยเพื่อหยุด
หรือพักชั่วคราว

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องดื่มทุก
ชนิด

“ซื้อ” หมายความว่า รับโอนกรรมสิทธิ์ไม่ว่ากรณีใด ๆ

“ค่ารายปี” หมายความว่า ค่ารายปีตามมาตรา 78 แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่
ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว หรือจะแต่งตั้งขึ้นใหม่ ตามความใน
มาตรา 130 แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 4 ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2487
เป็นต้นไป ให้จัดเก็บเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน เมื่อมีการ
เข้าพัก หรือมีการเช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือมี
การซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมกัทธาคาร

18 มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 6

โรงแรมภัตตาคารได้นำอาหารจากที่อื่นมาให้บริการบริโภคนในโรงแรมภัตตาคาร ให้ถือว่าเป็นการซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคารนั้น

มาตรา 5 การเก็บเงินช่วยเหลือในภาวะคับขันตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เก็บในอัตราร้อยละ 20 ของเงินที่โรงแรมภัตตาคารเรียกเก็บเป็นค่าเช่าที่พัก หรือค่าเช่าที่พักและค่าอาหาร หรือค่าอาหาร

เงินที่เรียกเก็บเป็นค่าบริการและสิ่งอื่นที่จัดให้เนื่องในการเช่าที่พัก หรือการเช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือการซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคาร ให้ถือเป็นเงินที่โรงแรมภัตตาคารเรียกเก็บตามความในวรรคก่อนซึ่งต้องเสียเงินช่วยเหลือในภาวะคับขัน

การคำนวณเงินช่วยเหลือในภาวะคับขันตามมาตรานี้ ถ้ามีเสสต่ำกว่า 5 สตางค์ ให้นับทั้ง

มาตรา 6 ถ้าเงินที่โรงแรมภัตตาคารเรียกเก็บมีจำนวนต่ำกว่า 3 บาท ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินช่วยเหลือในภาวะคับขันตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 การซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคารมือหนึ่ง ๆ หลายสิ่ง ค่าอาหารที่จะเรียกเก็บนั้น ต้องเรียกเก็บรวมกันโดยไม่แยกเป็นรายสิ่ง

มาตรา 8 ในกรณีที่บุคคลหลายคนซื้ออาหารบริโภคร่วมกัน ค่าอาหารที่จะเรียกเก็บนั้นต้องเรียกเก็บรวมกัน โดยไม่แยกเป็นรายบุคคล

การบริโภคร่วมกันนั้น คือ เมื่อในการบริโภคนั้น ทุกคนอาจบริโภคอาหารสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือทุกสิ่งร่วมกันได้ หรือเมื่อมีผู้รับเลี้ยงในการบริโภค

มาตรา 9 เงินช่วยชาติในภาวะคับขันตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ชำระโดยเจ้าสำนักออกใบรับเงินสแดงค่าเช่าที่พัก หรือค่าเช่าที่พักและค่าอาหาร หรือค่าอาหาร และสแดงจำนวนเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน ซึ่งต้องเสียตามมาตรา 5 แล้วปิดสแดงไปอากรมหรสพเท่าจำนวนเงินช่วยชาติในภาวะคับขันที่ต้องเสียนั้น และขีดค่าสแดงดังกล่าวตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยอากรมหรสแดง

18 มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 6

เงินค่าสแตมป์อากรมหรสพที่ต้องปิดในใบรับนั้น ให้ผู้เช่าที่พัก หรือผู้เช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือผู้ซื้ออาหารบริโภค มีหน้าที่ต้องเสียให้แก่เจ้าสำนัก ถ้าผู้เช่าที่พัก หรือผู้เช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือผู้ซื้ออาหารบริโภค ไม่ชำระเงินดังกล่าว ให้เจ้าสำนักมีสิทธิเรียกร้องเอาจากผู้เช่าที่พัก หรือผู้เช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือผู้ซื้ออาหารบริโภคได้

เงินช่วยชาติในภาวะคับขันซึ่งแสดงในใบรับนั้น ให้ยกเว้นไม่ต้องเสียอากรสแตมป์

มาตรา 10 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในโรงแรมภัตตาคาร เพื่อตรวจการปิดสแตมป์อากรมหรสพตามมาตรา 9 บัดเอาสารหลักฐานเกี่ยวกับการนี้ และออกหมายเรียกพยานหลักฐานมาได้ส่วนได้

มาตรา 11 ถ้าเจ้าสำนักไม่ปิดสแตมป์อากรมหรสพบนใบรับให้ครบถ้วนตามมาตรา 9 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับเพื่อให้ได้รับเงินค่าสแตมป์อากรมหรสพนั้น

มาตรา 12 ผู้เช่าที่พักหรือผู้เช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือผู้ซื้ออาหารบริโภค ผู้ใด ไม่ยอมเสียเงินค่าสแตมป์อากร มหรสพให้แก่เจ้าสำนักให้ครบถ้วนก็ดี เจ้าสำนักผู้ใดไม่ ออกใบรับเงินก็ดี ไม่ปิดสแตมป์อากรมหรสพบนใบรับเงิน ก็ดี ปิดสแตมป์อากรมหรสพไม่ครบถ้วนก็ดี ไม่ใช้ค่า สแตมป์อากรมหรสพก็ดี เป็นการฝ่าฝืนมาตรา 9 หรือออก ใบรับไม่ตรงกับความจริง หรือฝ่าฝืนมาตรา 7 หรือมาตรา 8 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 200 บาท

มาตรา 13 ถ้าความผิดตามความในมาตรา 12 ปรากฏ ขึ้นด้วยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลที่มีใจเจ้าพนักงาน ของรัฐบาลทำการในหน้าที่ นอกจากเงินค่าปรับแล้ว ให้ผู้มีความผิดเสียเงินเป็นค่าสินบนจ่ายให้แก่บุคคลดังกล่าว เป็น จำนวนเงินไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินค่าปรับ แต่อย่างน้อยไม่ ต่ำกว่า 5 บาทอีกด้วย

มาตรา 14 ผู้ใด โดยรู้หรือแล้ว หรือจงใจไม่ปฏิบัติตาม หมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งออกตามมาตรา 10 หรือไม่

18 มกราคม 2487

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 61 ตอนที่ 6

ขอมตอบคำถามเมื่อซักถาม ผู้ยื่นมีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกิน 500 บาท

มาตรา 15 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี